

Lorentzen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med senere Ændringer, der kun vedrører de midlertidige Bestemmelser i Huslejelovgivningen, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger og slet ikke til at rejse en almindelig Debat om den bestaaende Boliglovgivning. Jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at det var et alt for indviklet Spørgsmaal for Rigsdagen at løse, at der skulde en særlig Kommission til for at behandle dette Problem, saa der vil næppe heller for mig være Anledning til at komme nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal.

I Forslagets § 1, der angaar baade det saakaldte ældre Byggeri og Nybyggeriet, suppleres Regelen i § 73 a, Stk. 1, hvorefter det uden Kommunalbestyrelsens Samtykke er forbudt at sammenlægge to eller flere Beboelseslejligheder, med, at dette Samtykke fremtidig ogsaa vil blive krævet for at kunne inddrage en Del af en Lejlighed under en anden Lejlighed. Jeg formoder, at Motiveringen for Tilføjelsen er den, at en saadan Sammenlægning kan medføre, at den formindskede Lejlighed ikke længere er egnet til Familiebeboelse, og kan betyde en Omgaelse af den nuværende Bestemmelse i § 73 a. Da Regelen i § 73 a, Stk. 1, synes velmotiveret under den herskende Bolignød, synes jeg ogsaa, det maa være naturligt at supplere den med den Tilføjelse, som Forslaget indeholder, idet jeg gaar ud fra, at denne Tilføjelse bør administreres med nogen Forsigtighed, for den kan jo i visse Tilfælde komme til at virke uretfærdigt.

Om hele § 73 gælder jo, at den kan bringes til Ophør ved kgl. Anordning.

Ændringen i Forslagets § 2 vedrører alene Boliger eller Lokaler, der var eller havde været udlejet den 1. September 1939, altsaa det, vi populært kalder det ældre Byggeri, og den gaar kun ud paa med et Aar at forlænge Gyldigheden af de midlertidige Bestemmelser angaaende Begrænsningen i Adgangen til at foretage Opsigelse og gennemføre Lejeforhøjelse.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen mente, at man burde lade disse midlertidige Bestemmelser have Gyldighed ogsaa for det saakaldte nye Byggeri. Det kan man have forskellig Opfattelse af, men i Almindelighed maa den Tankegang være rigtig, at naar Lovgivningsmagten en Gang har fritaget dette Nybyggeri for disse snærende Bestemmelser, skal der meget vægtige Grunde til for at ændre dette, for ellers kommer for-

mentlig den Dag, da man inden for Boligbyggeriet eller inden for andre Omraader ikke lægger alt for megen Vægt paa de Løfter, man faar fra Rigsdagen. Hvis derfor jeg og mit Parti skal gaa med til en Ændring paa dette Punkt, maa der tilvejebringes et meget kraftigt og alvorligt Materiale, som viser, at det er tvingende nødvendigt — først da kan man vente, at vi vil yde vor Medvirken til Indføjelse af en saadan Bestemmelse.

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning forlænger kun Lovens Gyldighed med 1 Aar, i øvrigt indfører Regeringsforslaget ingen Ændringer. Var Loven berettiget dengang, da den første Gang blev vedtaget, er den det naturligvis ikke mindre i Dag; vi maa erkende, at Bolignøden er ikke mindre nu, end dengang Loven blev vedtaget.

Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen m. fl. forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Boliganvisningsloven synes jeg, den højtærede Minister var meget mild og imødekommende over for Forslaget, idet man efter min Mening i al Almindelighed har Lov til at sige om den bestaaende Boliglovgivning, at den er gaaet vidt nok i Retning af at indskrænke Ejernes Rettigheder. Jeg erkender naturligvis, at det gamle Ord om, at Nød bryder alle Love, ogsaa maa have Gyldighed i dette Forhold, men jeg vil ligesom den højtærede Minister nære overmaade Betænkkelighed ved at acceptere Lovforslagets §§ 9 og 11. Der ydes Erstatning, siger man. Ja, det behøver man ikke at takke nogen for, thi disse Erstatningsregler kan man sikkert hævde, uanset om der staar noget om det i Loven eller ej. Naturligvis bør det staa i Loven, men det er ikke noget specielt at takke for, at man faar Erstatning, hvis der sker Indgreb i ens bestaaende Rettigheder; tilføjes der en Lejer eller en Udlejer et økonomisk Tab, er man naturligvis pligtig at yde ham nogen Erstatning. Jeg er imidlertid bange for, at hvis dette Lovforslag vedtages i den af Forslagsstillerne foreslaaede Skikkelse, vil Ejernes Rettigheder nærmest være lig Nul; en saadan Lov vil næppe opfordre de private Haandværkere eller Folk, som har en Smule Kapital, til at sætte Boligbyggeri i Gang, dertil er de foreslaaede Regler for haardhændede.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to af Regeringen fremsatte Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting, men mit Parti kan ikke medvirke